

Het verhaal van Wolly

Onze eerste Hollander, Hybur Paddy van het Hoogblokslandserf, was op 9 jarige leeftijd helaas overleden aan een tumor in zijn hart. We waren niet van plan om een nieuwe hond in huis te nemen omdat onze Dalmaat al zo oud was en we haar een rustige oude dag wilden bezorgen. Toen op een dag wij het trieste verhaal van Wolly lazen op het HHforum.

Hij was toen 1 1/2 jaar oud en had al het nodige meegemaakt. Bij zijn eerste baas was het na een jaar behoorlijk fout gelopen, die heeft hem naar het asiel gebracht. Na 6 weken in het asiel, opgehaald door mensen van de club die een nieuw baasje voor hem gingen zoeken. Na zo, n 2 weken gevonden en dat ging na een aantal weken helaas ook niet goed. Toen zagen wij hem op het forum staan als herplaatser. Zijn verhaal goed gelezen en ja, die foto van hem, we waren opslag verliefd op dat dier.

Meteen een mailtje gestuurd en een week erna reden we naar Lelystad om te kijken of het echt wel klikte. Wel heel spannend om een volwassen hond te halen die je alleen van verhalen kent. De eerste ontmoeting was zo vriendelijk en we wisten meteen die hoort bij ons.

Op weg naar huis was hij zo rustig in de auto en we kregen af en toe in lik over ons gezicht. Thuis aangekomen was het heel spannend hoe de oude Dalmaat op hem ging reageren, die is niet zo sociaal naar andere honden. Wolly kwam binnen en kreeg meteen een snauw van haar. Wat schrok die vent, meteen liet hij haar met rust en na een uur of zo kwam ze Wolly zelf opzoeken en toen was het goed. Sindsdien zijn ze de dikste maatjes.

We hadden gehoord dat Wolly regelmatig flipgedrag vertoonde dus ik had ons meteen opgegeven

voor een basiscursus. Daar kreeg hij eerst een gedragstest en kwam daar heel goed uit. Wel reageerde hij heel fel op motoren, auto,s, brommers alles wat herrie maakte en ging dan bijten in struiken en bijten en trekken aan de riem. Dat moest het flipgedrag zijn wat ze ons verteld hadden. Maar elke keer als hij dat gedrag vertoonde was daar voor hem een duidelijke reden voor. Wolly wordt erg geprikkeld door bepaalde geluiden en moet zich dan afreageren, nu is hij al weer meer dan een jaar bij ons en dat gedrag is een heel eind weg.

Veel privé-lessen gevolgd, dogfrisbee met hem gedaan de meiden van de hondenschool hebben ons gigantisch geholpen. Wel moet hij aan de riem, want auto,s blijven leuk om op te jagen. Naar andere honden is hij heel sociaal, zeker het vrouwelijke schoon. Het is een ongelofelijke knuffelhond en wij zijn elke dag nog blij dat we Wolly gehaald hebben. Wat een schat van een dier, wel met zijn aparte trekjes, maar ja dat is Wolly. Een probleemhond??? zeker niet! Het enige wat die hond nodig had is rust en begrip voor wie Wolly is! Een hond met zijn eigen dingen.....prima toch.